

Can Colet

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Urb. Costablanca (08761 Castellbisbal)
Emplaçament Des del barri de la Costablanca, pel passeig de la Masia.

Coordenades:

Latitud: 41.47711
Longitud: 1.9483
UTM Est (X): 412190.936
UTM Nord (Y): 4592256.807

Classificació

Número de fitxa 08054 - 124
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000303100DF19A
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format per una sèrie d'edificacions amb diferents volums, datats del 1940 aproximadament. El formen una casa residencial, la casa dels masovers, la capella, la creu commemorativa i la torre del pou. Tot el conjunt es troba edificat presidint el turó de Costablanca. En primer lloc destaca l'edifici residencial aixecat en maó, arrebossat amb ciment i pintat de color blanc. En línies generals, cal distingir un cos central de planta quadrangular de planta baixa i primer pis, cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. Aquest cos central es troba encarat a ponent i s'obre amb un portal adovellat de mig punt. A aquest cos central s'han anat adossant altres àmbits. Així, a migdia de la casa s'adossa un cos de planta baixa amb la coberta inclinada. A ponent, la casa es prolonga amb un altre cos de planta baixa que es cobreix amb teulada plana i crea una terrassa a l'alçada del primer pis. Al lateral de la casa encarat al nord, s'adossen més cossos de planta baixa i coberta inclinada. Situat al davant de la casa es troba la vivenda destinada als masovers. Es una vivenda de similars característiques a la principal, formada per diversos cossos adossats entorn a un de central, tots ells coberts amb teulades independents i oberts amb una gran quantitat de finestres. A diferència de la casa principal, aquesta té la façana oberta a llevant, encarada a la casa principal. També davant de la casa de Can Colet es troba la capella dedicada a l'Adoració dels Reis Mags. Es tracta d'una petita capella de planta basilical coberta exteriorment a dues aigües amb teula i capçada amb un absis semicircular. Sota l'aler de les teulades la decoració es completa amb un doble imbricat. La façana principal es troba presidida per un campanar d'espadanya. Guarda una orientació en sentit Est-Oest, però es troba girada, ja que l'absis s'orienta a ponent i la porta principal a llevant, ja que sinó donaria l'esquena a la casa. El portal principal, per tant, s'orienta a llevant, i es tracta d'un portal de punt rodó fet amb grans dovelles, que sobresurten sobre el mur blanc. A sobre del portal s'observa un ull de bou que il·lumina el cor, ben bé sota el campanar d'espadanya. L'església compta amb una petita capella fonda afegida al cantó nord, que sobresurt quadrangular del conjunt de l'edifici. Aquesta capella es cobreix amb teulada inclinada. Interiorment l'església es cobreix amb una volta de canó i es troba pintada en color clar. Als peus de l'església s'alça un cor. A diferència d'altres esglésies aquest cor té l'accés des de fora de l'edifici, mitjançant una escala recta adossada al mur situada al mur de migdia. Presideix l'altar un retaule de tradició barroca tardana dedicat als Reis Mags, i que encapçala una ara també amb ornamentació barroca. Es tracta d'un retaule de dos pisos que recau sobre una base esglaonada. Tot ell es troba daurat, i la seva estructura recorda una façana arquitectònica. La capella fonda es troba presidida per una imatge del Sant Crist. Aquest darrer és una talla de fusta policromada d'estil barroc. Al cantó nord de l'església s'ha situat una creu commemorativa de pedra. Es tracta d'una creu que s'alça sobre una base poligonal sobre la qual recau un fust hexagonal de pedra format per diversos tambors. Sobre el capitell es situa una creu decorada a les seves dues cares per imatges d'un Crist crucificat assentat, la cara de ponent una imatge d'una mare de Déu dreta. Un altre element que forma part del conjunt és la torre i l'aqüeducte que formen part d'una mina d'aigua ubicada al cantó de llevant del turó, a pocs metres de la casa. Es tracta d'una torre circular aixecada en maó, d'uns 5 metres de diàmetre i uns 6 metres d'alçada acabada a la part superior amb una faixa de maó que recorre el perímetre exterior i merlets decoratius de maó. De la torre s'estén un aqüeducte format per 5 arcades que du l'aigua a una bassa quadrangular també de maó. Continuació text a observacions.

Observacions:

Continuació text descripció: El portal principal, per tant, s'orienta a llevant, i es tracta d'un portal de punt rodó fet amb grans dovelles, que sobresurten sobre el mur blanc. A sobre del portal s'observa un ull de bou que il·lumina el cor, ben bé sota el campanar d'espadanya. L'església compta amb una petita capella fonda afegida al cantó nord, que sobresurt quadrangular del conjunt de l'edifici. Aquesta capella es cobreix amb teulada inclinada, i s'il·lumina mitjançant una finestra quadrangular que dona a llevant. Interiorment l'església es cobreix amb una volta de canó i es troba pintada en color clar. Als peus de l'església s'alça un cor. A diferència d'altres esglésies aquest cor té l'accés des de fora de l'edifici, mitjançant una escala recta adossada al mur situada al mur de migdia, i que dóna accés a una porta lateral mitjançant la qual s'entra al cor. Presideix l'altar un retaule de tradició barroca tardana dedicat als Reis Mags, i que encapçala una ara també amb ornamentació barroca. Es tracta d'un retaule

de dos pisos que recau sobre una base esglaonada. Tot ell es troba daurat, i la seva estructura recorda una façana arquitectònica, amb una primer pis format per tres carrers i un segon pis format per un frontó central decorat per un escut nobiliari. Altres elements decoratius de l'església es corresponen a obres de caràcter litúrgic, entre les quals hi consten diferents quadres pintats a l'oli i alguns fragments de taules de fusta que podrien haver format part d'alguns retaule. La capella fonda es troba presidida per una imatge del Sant Crist. Aquest darrer és una talla de fusta policromada d'estil barroc. Al cantó nord de l'església s'ha situat una creu commemorativa de pedra. Es tracta d'una creu que s'alça sobre una base poligonal sobre la qual recau un fust hexagonal de pedra format per diversos tambors. Fust i base s'assenten sobre una plataforma formada per tres graons poligonals de pedra. Sobre el fust recau un capitell ornamentat amb diversos relleus esculpits a les cantonades. Sobre el capitell es situa una creu decorada a les seves dues cares per imatges diferents. Mentre la cara de llevant té esculpida la imatge d'un Crist crucificat assentat, la cara de ponent es decora amb una imatge d'una mare de Déu dreta. Un altre element que forma part del conjunt és la torre i l'aqüeducte que formen part d'una mina d'aigua ubicada al cantó de llevant del turó, a pocs metres de la casa. Es tracta d'una torre circular aixecada en maó, d'uns 5 metres de diàmetre i uns 6 metres d'alçada acabada a la part superior amb una faixa de maó que recorre el perímetre exterior i merlets decoratius de maó. De la torre s'estén un aqüeducte format per 5 arcades que du l'aigua a una bassa quadrangular també de maó. El conjunt es troba llistat al POUM amb el núm. B1.16

Història

La casa del Can Colet no té correspondència amb cap mas medieval, sinó que té els seus orígens en la compra efectuada de la finca per part del Doctor Colet, metge de Barcelona, a la dècada del 1940. La capella fou consagrada com a Oratori Públic el 22 de desembre del 1958, atenent a la petició dels propietaris Melcior Colet Torredadella i Adelina Jiménez Camaló. La dedicació als Reis Mags té la causa en la voluntat del propietari que es deia Melcior. RUIZ I ELIAS (1998: 144). L'ornamentació interior fou adquirida en antiquaris pel propietari i prové, per tant, d'altres municipis. Actualment la finca es troba dedicada a la cria de cavalls.

Bibliografia

RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

